

Rewolucja w Anglii

1. Wynikiem budowy absolutyzmu w Anglii była rewolucja, która doprowadziła do budowy monarchii parlamentarnej.
 - dwuizbowy parlament (izba lordów, izba gmin),
 - rady królewskie zreformował Henryk VIII,
 - zarząd lokalny – szeryf, sędzia pokoju.
2. Mimo ograniczenia władzy królewskiej na rzecz parlamentu monarcha zachowywał duże uprawnienia. Do wzmocnienia jego władzy paradoksalnie przyczyniła się reformacja. W wyniku reformacji w Anglii wykształcił się kościół anglikański, którego głową był król. Poza tym król ściśle kontrolował izbę lordów. Izba gmin odzwierciedlała wolę społeczeństwa.
3. Próby wprowadzenia absolutyzmu.
 - Elżbieta I wzmocniła władzę (pokonanie Wielkiej Armady hiszpańskiej, rozkwit kultury, duża popularność królowej).
4. Po bezpotomnej śmierci królowej Elżbiety I na tronie zasiadł król Jakub I Stuart. Panowanie zaczęła nowa dynastia – Stuartów pochodzących ze Szkocji.
 - połączył unię personalną Anglię i Szkocję,
 - próbował przenieść szkocki model władzy silnej ręki do parlamentarnej Anglii co zaowocowało licznymi napięciami.
5. Karol I. Rewolucja angielska.
 - przyczyną wybuchu wysokie podatki,
 - żona króla była katoliczką, w parlamencie dominował purytanizm,
 - parlament zarzucał królowi iż nie popiera protestantów francuskich i że poniósł klęskę w wojnie z Francją,
 - w 1628 roku król rozwiązał parlament, parlament wypowiedział posłuszeństwo królowi,
 - 11 lat Karol rządził bez parlamentu,
 - w 1640 roku wybuchło powstanie w Szkocji w skutek narzucania Szkotom anglikanizmu, król potrzebował pieniędzy na opanowanie powstania, zwołał parlament by nałożyć podatek (tymczasem parlament nawoływał króla by zawarł pokój ze Szkocją),
 - po 3 tygodniach król rozwiązał parlament (tzw. krótki parlament),
 - Karol nie otrzymał pożyczki od londyńskiej City londyńskiej,

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl

- w tym samym czasie wybuchł bunt mieszczaństwa domagającego się wolnego handlu i swobody produkcji,
 - król znów zwołał parlament (tym razem tzw. długi, 13 lat obrad), opozycji przewodniczył Oliver Cromwell,
 - parlament zniósł represyjne sądy królewskie, uznał za nieważne podatki nałożone przez króla bez zgody parlamentu, rozwiązał armię królewską, doradców króla skazał na śmierć,
 - Karol w 1642 roku opuścił Londyn i wypowiedział wojnę parlamentowi,
 - po stronie króla stanęła armia kawalerów (rojaliści), należała do nich stara szlachta, arystokracja, a także elita intelektualna (częściowo chłopi), króla poparł też kościół anglikański, po stronie parlamentu stanęli tzw. okrągłogłowi,
 - w 1645 roku klęska Karola, ucieczka do Szkocji, dwa lata później Szkoci wydali króla parlamentowi, ścięto go za zdradę,
 - parlament rozwiązał izbę lordów, ogłoszono Anglię republiką.
6. Armia Cromwell'a radykalizowała się (głosiła utopijne hasła powszechnej sprawiedliwości). Krwawe stłumienie radykałów.
 7. Rządy dyktatora republiki. Cromwell jako lord protektor rządził w latach 1653 – 1658. Podjął w tym czasie kampanię przeciwko zbuntowanej Szkocji i Irlandii, a wojenne zdobycze przekazywał zwolennikom republiki. Wydał akty nawigacyjne, w których zakazał handlu cudzoziemców z koloniami angielskimi bez zezwolenia oraz zakazał wwozu towarów kolonialnych na obcych statkach. Doprowadziło to do wojny z Holandią, która w końcu uznała akty nawigacyjne. Chciał by kościół anglikański poszedł w kierunku kalwińsko – purytańską.
 8. W 1660 Karol II Stuart, syn zabitego króla, wszedł w porozumienie z parlamentem. Zobowiązał się do zatwierdzenia wolności sumienia, uznania nienaruszalności dóbr nabytych w czasie rewolucji. Król miał zrezygnować z dążeń do władzy absolutnej.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl